

WEKAF ŚWIATOWA FEDERACJA KALI, ARNIS, ESKRIMA

Tekst opracował: Norbert Wójtowicz

Hiszpańska okupacja Filipin sprawiła, iż od 1598 roku najeźdźcy dążyli do odciążenia mieszkańców od tradycyjnych sztuk walki, by w 1764 roku ostatecznie zabronić ich nauczania. Od tej pory Eskrima zesłała do podziemia i była przekazywana w sekrecie z ojca na syna. Bardzo często elementy sztuki walki były nauczane pod pozorem przekazywania tradycyjnego folkloru czy tańca ludowego.

Zejście Eskrimy do konspiracji i otaczający ją sekret spowodował rozszczępienie przekazu na szereg różniących się od siebie szkół kultywujących systemy rodzinne. Wydany przez Hiszpanów zakaz został zniesiony dopiero wtedy, gdy władzę nad archipelagiem przejęły Stany Zjednoczone. Od tego momentu zaczęły działać szkoły i pojawiły się publiczne pokazy. Wciąż jednak istniało olbrzymie rozdrobnienie utrudniające promocję Eskrimy poza archipelagiem. Po odzyskaniu przez Filipiny niepodległości zaczęto myśleć nad stworzeniem wspólnego frontu umożliwiającego skutecznego eksport tej sztuki.

Mówiąc o pierwszych koncepcjach zjednoczenia eskrimatorów z całego świata należy wyjść od roku 1975, kiedy to Dionisio Canete prowadząc seminaria w USA spotkał Dana Inosanto, Richarda Bustillo i Freda Bandalan. Podczas tego spotkania osiągnęli oni porozumienie w celu łączenia wysiłków w popieraniu filipińskich sztuk walki. To była pierwsza iskra.

Następnie podczas historycznych First National Arnis Championships, które odbyły się w Cebu 24 marca 1979 roku, w kierownictwie National Arnis Association of the Philippines (NARAPHIL) podjęto dyskusje na temat promowania Eskrimy w świecie. Były to pierwsze dyskusje na ten temat prowadzone na tak szerokim forum, jednak zanim udało się dojść do jakichś konkretnych ustaleń musiało jeszcze minąć 8 lat.

W sierpniu 1987 roku z inicjatywy Dionisio Canete do Cebu przybyła grupa mistrzów z USA, Anglii, Australii, Nowej Zelandii i Guam. W dniach 3-9 sierpnia odbyło się seminarium z udziałem Wielkich Mistrzów: Ciriaco „Cacoy” Canete, Antonio Ilustrisimo, Jose Mena, Timoteo Maranga i Vicente Carin. Uczestniczyło w nim około 20 eskrimatorów z pięciu krajów, którzy przybyli tu poznać tradycyjną filipińską sztukę walki. W trakcie tego spotkania doszło do poważnych dyskusji na temat powołania światowego zarządu koordynującego działania rozproszonych do tej pory szkół Eskrimy. Jednymyślnie ustalono, iż obecni na tym seminarium stworzą jądro przyszłej struktury. Przewodniczącym organizującej się wówczas rady mającej za zadanie przygotowanie podstaw pod funkcjonowanie światowej organizacji został prawnik Dionisio Canete. Zawiązana wtedy grupa zgodziła się na spotkanie w ciągu 2 lat aby ostatecznie sfinalizować plany.

Szczęśliwie 15 października 1988 roku, dzięki wysiłkom zainicjowanym uprzednio przez Dionisia Canete, Freda Bandalan i Arnulfo „Dong” Cuesta w San Jose w Kalifornii (USA) odbyły się Pierwsze Krajowe Mistrzostwa Eskrima Kali Arnis. Był to ważny krok na drodze wyjścia filipińskich sztuk walki poza archipelag. Turniej ten przyciągał ponad stu konkurentów pochodzących z różnych części kraju. Zna-

czący był również szczyt podczas którego doszło do spotkania trzech Wielkich Mistrzów Eskrimy w USA (Bena Largusa, Leo Giron i Angela Caballes). To historyczne wydarzenie torowało drogę dla zorganizowania pierwszych Ogólnoświatowych Mistrzostw i Kongresu inicjującego działalność WEKAF w następnym roku.

Światowy kongres, mający za cel sformalizowanie tej struktury odbył się rok później. 11 sierpnia 1989 roku blisko 100 ludzi zebrało się w sali konwencji przy Sacred Heart Center w Cebu. Wśród pochodzących z 10 różnych krajów (Filipiny, USA, Australia, Wielka Brytania, Kanada, Niemcy, Szwajcaria, Indie, Nowa Zelandia i Portugalia) uczestników tego spotkania zaledwie 1/4 stanowili Filipinczyzy. Głównym celem zebrania było ukształtowanie jednolitej scentralizowanej organizacji ds. promowania, praktykowania i studiowania filipińskich sztuk walki. Wybrany na Tymczasowego Przewodniczącego Dionisio Canete kierował zgromadzeniem podczas sesji w sprawie wyboru nazwy federacji. Ostatecznie podczas tego historycznego zebrania jednymyślnie zaakceptowano i zatwierdzono używaną obecnie nazwę World Eskrima Kali Arnis Federation i jej skrót WEKAF.

Pierwszym przewodniczącym został kierujący do tej pory pracami kongresu Dionisio Canete. Wśród innych wybranych wtedy urzędników WEKAF należy wskazać takie osoby jak: Richard Bustillo (USA) – wiceprezydent, Abner Pasa (Filipiny) – sekretarz, Teodoro Javier (Filipiny) – skarbnik, prezydent NARAPHIL Romeo Mascardo (Filipiny) – rewident księgowy i Orlando C. Sanchez (Filipiny) zajmujący się problematyką medialną. Ustalono ponadto, że każdy kraj członkowski będzie reprezentowany w Zarządzie przez

co najmniej jednego Kierownika. W związku z tym w skład zarządu weszli ponadto reprezentujący państwa założycielskie dyrektorzy krajowi: Sharon Burns i Nino Pilla (Australia), Fred Degurberg i Arnulfo Cuesta (USA), Arif Shaikh (Indie), Jorge Alcordo (Kanada), Breg Henderson (Nowa Zelandia), Rolli Kraver (Szwajcaria), Manuel Fragoso (Portugalia) i Andreas Becker (Niemcy).

Wśród podstawowych zadań jakie stanęły przed nowo powstałą organizacją znalazła się kwestia walki sportowej. Dionisio Canete był gorącym zwolennikiem organizacji formalnych turniejów podkreślając, że jest to najlepszy sposób by przynaglać promowanie sztuki. Wskazywał, że ma to olbrzymie znaczenie dla popularyzacji w kręgach widzów rozmiłowanych w sportach. W sytuacji, gdy na Filipinach wciąż żywa była tradycja „meczów śmierci” usystematyzowanie reguł walki sportowej okazało się niezbędne. W konsekwencji komitet zajął się sformulowaniem zasad, w których widział sposób na zakończenie tradycyjnych sparingów starego typu, znanych jako „juego todo”. Mimo szczytnych założeń duża bezwładność komitetu spowodowała, że po kilku-miesięcznym przestoju Dionisio Canete ofiarował się sam naszkicować reguły walki sportowej. Opracowane przez niego zasady obowiązują we wszystkich turniejach WEKAF do dzisiaj. Aby umożliwić wprowadzenie tych zasad w życie Dionisio sam zajął się wytwarzaniem specjalistycznego sprzętu ochronnego, jak nakrycie głowy, ochraniająca ciało zbroja i specjalne rękawice umożliwiające trzymanie ratanowego kija.

Początkowo większość organizowanych przez WEKAF Mistrzostw Świata odbywała się na Filipinach. Eksport Eskrimy do innych państw okazał się dość trudny, gdyż zagraniczne organizacje i szkoły były nastawione dość niechętnie by organizować albo sponsoro-

wać jakiegokolwiek imprezy w tym zakresie. Jednym z ważnych powodów takiego stanu rzeczy były obawy przed możliwymi szkodami uczestników tych pojedynków. Pierwsze Mistrzostwa Świata WEKAF poza archipelagiem miały miejsce w 1996 w USA. W roku 2000 VI Mistrzostwa Świata zaplanowano w Toronto, jednak Kanadyjczycy wycofali swój akces i zgodnie z ustaleniami Federacji w przypadku rezygnacji organizatora pierwszeństwo otrzymują Filipiny. W dniach 4-7 lipca w Londynie odbyły się 7th WEKAF World Full Contact Stick Fighting and Forms Championships, w których wzięło udział około 170 zawodników z 14 państw. Obok Mistrzostw Świata w ramach WEKAF organizowane są turnieje o randze kontynentalnej, w tym najbardziej interesujące z naszego punktu widzenia Mistrzostwa Europy. Podczas londyńskich Mistrzostw Świata przyznano Polsce prawa do organizacji Mistrzostw Europy WEKAF w 2003 roku.

Z chwilą wejścia Polski w strukturę World Eskrima Kali Arnis Federation Dyrektorem Krajowym reprezentującym nasze państwo na forum międzynarodowym został Prezes Polskiej Federacji Combat Kalaki Jan Nycek. Polska drużyna po raz pierwszy w Mistrzostwach Świata WEKAF wzięła udział w 2000 roku. Już podczas tego pierwszego wystąpienia Polak uzyskał srebrny medal i tytuł wicemistrzowski. Rok później polscy zawodnicy zajęli dwa pierwsze miejsca na Mistrzostwach Europy World Eskrima Kali Arnis Federation w Bristolu. Zaś w 2002 roku w Londynie walcząc w siedmiu kategoriach polska drużyna pod przewodnictwem selekcjonera kadry narodowej Jana Nycka zdobyła 6 medali, w tym dwukrotnie złoto. □

MAGAZYN SZTUK WALK 2 (58)'03

ISSN 1233-0124 indeks 328421

cena 9,00 zł (z 7% VAT)

LUTY

SAMURAJ

Nauczanie
kumite
sportowego

GALA TAEKWONDO

Fundament
SHAOLIN KUNG-FU

KOPNIĘCIA
w Muay Thai

Najstarsza
organizacja
karate

